

Ansiktslöst motstånd och öppen konflikt

Vi som arbetar inom vård och omsorg har möjligheter att förändra vår arbetssituation!

Bristfälliga resurser, underbemanning, dålig lön, oregelbundna arbetstider. Allt detta är en del av vårdarbetarens vardag. Dessutom har vi en dålig arbetsmiljö och en hög andel arbetsrelaterade skador, fysiska som psykiska. Vi påvisar detta för våra enhets- och sektionschefer. De säger att det inte finns pengar i budgeten. Ibland känns läget på våra arbetsplatser hopplöst.

Men en stark personalgrupp kan göra skillnad! En personalgrupp som hittar enighet inte i idéer utan i handling. Om vi inte backar, om vi håller varandra om ryggen, kan vi tvinga fram det mesta av våra chefer. Vi lönearbetare sitter i samma båt och det finns ett enormt glapp mellan oss som utför arbetet och de som fattar beslut över det. Men vi ska inte tro att vi inte kan tvinga dem att fatta de beslut vi vill. För det kan vi.

Genom enighet tar vi även makten över vårt eget arbete. Våra chefer har dålig insikt i de arbetsmoment vi utför och vi kan utnyttja detta som en styrka. Genom enighet kan vi förändra vårt arbete, vare sig våra chefer gillar det eller inte och utföra det på ett sätt som passar oss och våra brukare bäst. Genom en bra relation

med anhöriga kan vi även använda oss av dem för att öka trycket på cheferna. En enig och samspelt personalgrupp har lättare att vinna förtroende hos anhöriga.

Kommunal är inget alternativ. De sitter i verksamhetsrådet tillsammans med cheferna och är deras polare. När vi ringer dem om hjälp blir vi ofta tillrättavisade. Ska det bli förändring så får vi genomföra den själva. Vi har alla olika erfarenheter av konflikter med chefer på våra arbetsplatser. Alla dessa olika erfarenheter är lika viktiga för att vi ska kunna kämpa till oss ännu mer resurser, ännu mer kontroll över vårt arbete. Helt enkelt så vi kan bli ännu starkare.

Söndagen den 3/12 kl 15.00 delar Jenny från Syndikalisternas sektion på Tallgatan och Peter från SACs social- och vårdsyndikat med sig av sina erfarenheter av strejken till försvar för en sparkad arbetskamrat. Philip från Esperantosektionen/Förenade vårdare pratar om hur en stark personalgrupp kan få chefer att backa utan facket's hjälp.

Strejk på dagis!

**Föredrag:
Strejk på dagis!**

På Jylland i Danmark beslutade politikerna i höstbudgeten att man skulle genomföra kraftiga besparingar inom barnomsorgen, trots löftet under valrörelsen om mer pengar och förbättringar! Detta i en situation då personal redan gick på knäna och det fanns alldeles för få vuxna per avdelning.

Detta kunde man naturligtvis inte tolerera så föräldrar och anställda inom förskolan genomförde protester. Den 13:e september började strejkerna i Århus och gick därefter som en löpeld över Jylland. Där personalen inte kunde gå ut i strejk så stängdes ändå förskolor och fritidsgårdar av föräldrar som blockerade i protest mot nedskärningarna. På en del orter gick också skolelever ut i sympatistrejker. I flera större städer var samtliga dagis och fritids stängda. Man samlade in över 150 000 namn på protestlistor och tusentals demonstranter protesterade i Köpenhamn i början av oktober.

Dessa protester och samarbetet mellan personal och föräldrar är något oerhört positivt som vi kan lära av i Sverige också. Allt för många nedskärningar har redan skett medan vi nöjt oss med att knyta näven i byxfickan.

Vi ordnar därför ett föredrag om denna lyckade proteströrelse.

Söndagen den 3/12 kommer Lars Grenaa, som är facklig sekreterare i Barnpedagogernas Förbund, att på Vår Makt-konferensen i Malmö hålla föredrag om strejkerna och blockaderna i Danmark.

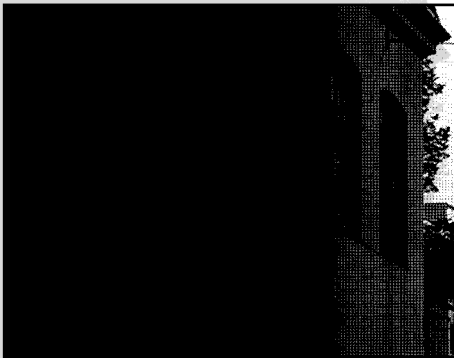
Det är inte ditt fel att du är arbetslös!

Situationen för arbetslösa ser nu ut att bli ännu sämre. Så vad har vi för möjligheter i ett samhälle som säger att vi ska straffas in i arbetslivet trots att vi vet att det inte finns några vettiga jobb?

Bara en bråkdel av alla jobb förmedlas genom Arbetsförmedlingen. Är kanske Arbetsförmedlingens riktiga uppgift någon annan än att hjälpa oss att hitta ett arbete?

Med hotet att dra in vår försörjning (A-kassa eller socialbidrag) kan Arbetsförmedlingen tvinga oss att söka vilket skitjobb som helst. Till och med praktikplatser utan riktig lön. Kontrollen utgår från att vi är lata och odugliga och måste tvingas till att arbeta. Men det är inte vårt fel att vi är arbetslösa!

Vem tjänar på att vi förnedras? Arbetsköparna vill ha arbetslösa som håller nere lönerna och ökar pressen och osäkerheten för dem som redan har jobb.

Genom kontroll och förnedring vill de få oss att acceptera vilka skitjobb som helst. Allt för att piska in en arbetsdisciplin och en konkurrens om vem som kan gå längst ner på löneskalan.

Så vad kan vi göra? Det är lätt att känna sig ensam och svag inför handläggarens makt och kontroll. Men det finns fler i samma situation och tillsammans har vi faktiskt stora möjligheter att göra motstånd. Om Arbetsförnedringen tvingar och förnedrar oss måste vi organisera oss. Vi behöver inte finna oss i situationen. Det finns möjligheter att på sikt inte bara kräva förändring av Arbetsförmedlingen,

utan också att flytta makten från arbetsköpare till arbetare och arbetslösa. Det är inte fult att kräva makten över våra egna liv. Ta ingen skit!

Utbyte av erfarenheter! Tänk på att vi tillsammans har massor av kunskap om hur man kan få en lite lättare tillvaro som arbetslös. Det kan vara allt från vad man ska säga på möten med handläggare till hur man fyller i kassakorten på bästa sätt.

På lördag den 2/12 kl 11:00 berättar Frances Tuuloskorpi om hur hon och hennes kamrater i Livsklubben hanterar sin situation som arbetslösa. Kom och delta med dina erfarenheter!